

6.

Haandværkets og Industriens Toldudvalg 1906.

Klædevarer.

Undertegnede Funktionærer og Arbejdere ved Hellebæk Klædefabrik have erfaret, at der under Toldlovens Behandling i Folketinget ikke er taget Hensyn til den fra Klædeindustrien skete Henstilling om de nuværende Toldsatsers Bibeholdelse.

Foranlediget herved fremkommer nærværende Henvendelse, som vi ærbødigst anmode Regering og Rigsdag om at antage sig med Velvillie.

Vi — en meget stor Del af os allerede i en lang Aarrække — ere afhængige af den Virksomhed, som vi ere knyttede til, og som vi — hver efter sin Evne — have været med til at udvikle til det Standpunkt, som den nu, efter lange og trange Tidens Arbejde, indtager i den danske Industri. — At Arbejdet har bragt Vækst, skyldes, selvfølgelig foruden personlige Forhold, som vi ikke her ville gaa nærmere ind paa, den Omstændighed, at Klædeindustrien har kunnet arbejde i Ro og i Ly af nogen Beskyttelse gennem Tolden. Det er klart for os, at vor Stilling vil blive væsentlig slettet, naar denne moderate Beskyttelse borttages, hvoraf en uundgaelig Følge bliver, at vor Arbejdsfortjeneste bliver mindre, navnlig for den Del, der hidrører fra de finere Varesorter, som giver det mest lønnende Arbejde.

Med dette Forhold for Øje kunne vi ikke andet end med Ængstelse se Fremtiden i Møde. Klædefabrikationen kræver ikke store legemlige Kræfter. Der er fast Arbejde for os hele Aaret rundt, og foruden Manden kunne ogsaa Hustru og voksne Børn finde Beskæftigelse, saa at flere af Familiens Medlemmer kunne bidrage til dens Underhold. Arbejdets Beskaffenhed er derhos saadan, at Arbejderne kunne gøre sig Haab om at finde deres Udkomme til en langt fremskreden Alder, men det vil, hvis Forholdene skulde stille sig saaledes, at Fabrikkerne maa indstille deres Virksomhed, være vanskeligt, om ikke umuligt, for de Mænd, der i en lang Aarrække have været beskæftigede ved Klædeindustrien, at finde en anden lige saa tilfredsstillende Virksomhed.

Vi anse det for sikkert, at den i Folketinget vedtagne Nedsættelse af Toldbeskyttelsen i høj Grad vil mærkes af de i Klædeindustrien interesserede Virksomheder, medens Nedgangen i Priserne for den færdige Vare vil blive aldeles forsvindende og umærkelig for de egentlige Forbrugere, og vi kunne derfor, uden at frygte for at træde andres Interesser for nær, henvende os til den høje Regering og Rigsdag. De ville formentlig kunne se, at det ikke er uden Grund, at vi anse vor Fremtid for truet, og at det ikke er ubilligt, at vi indtrængende anmode om, at der ved Fastsættelsen af Tolden for Klædevarer bliver taget Hensyn til vort Andragende om, at den nuværende Told bibeholdes uforandret.

I Marts 1907.

H. I. Utzon.	V. Christensen.	Olof Anderson.	C. Christensen.	M. Jensen.
Hansine Bentsen.	O. F. Eriksson.	Viggo Hansen.	H. Eriksson.	P. W. Andersen.
Vilhelmine Hansen.	Kamilla Jørgensen.	Ellen Ekstrand.		Hilma Goethe.
Anna Hansen.	Boline Hansen.	Line Svendsen.	A. Ljunggren.	Th. Petersen.
Laurits Møller.	L. Jacobsen.	C. Christensen.	Julius Svendsen.	M. Jensen.
Anna Jensen.	J. P. Christiansen.	Thora Nielsen.	Marie Nielsen.	Ingrid Lind.
Dorthea Kristensen.	H. I. André.	I. Weihe.	O. Jørgensen.	A. Bøyesen.
Chr. Johansen.	V. Knippel.	A. Scheel.	J. Christensen.	G. Packert.